

عنوان مقاله:

مفهوم شهر از منظر متون اصلی دین اسلام (قرآن کریم، سنت پیامبر اسلام و امام علی)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسین رضایی - کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

نیما جهان بین - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

شکل گیری شهر و ساختار آن در طول تاریخ همواره متأثر از عوامل فرهنگی، اعتقادی، سیاسی، اقلیمی و عوامل بشماردیگری بوده است؛ در این میان عامل مذهب و اعتقادات شهروندان از مهمترین عوامل مؤثر در بوجود آمدن شهرها و شکل دهی به ساختار شهر محسوب میگردد. واژه شهر اسلامی سابقه تاریخی و علمی گسترده و طولانی دارد. تحقیقات فراوانی در این زمینه به ویژه از سوی شرق شناسان غربی صورت پذیرفته است. شرایط اجتماعی و اقتصادی شهر اسلامی و ساخت کالبدی متأثر از آن شرایط از جمله بنیادی ترین تضادهایی هستند که در شهر اسلامی و شهرهای هم عصر آن در دنیای غرب به ویژه اروپای غربی، حاکم بوده اند. این تحقیق در راستای مطالعات مذکور، ماهیت شهر اسلامی را از درون منابع اصلی دین اسلام مورد واکاوی قرار داده است. و در یابد که متون اصلی دین اسلام چه ویژگی های را بای یک شهر بر شمرده است. روش تحقیق در این مقاله روش مروری-توصیفی است. داده های مورد استفاده در آن از آن دسته از متون و کتب اسلامی که از سندیت و اعتبار لازم برخوردارند (قرآن و احادیث) استخراج شده است. در پایان دریافتیم که منابع جهان بینی اسلامی، ویژگی ها و شرایط خاصی برای یک سکونت گاه انسانی بر شمرده است. در واقع دین اسلام بیش از آنکه به دنبال ارائه ساخت کالبدی مشخصی از شهر باشد بیشتر به دنبال مفهوم خاصی از شهرنشینی می باشد.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، متون اسلامی، قرآن کریم، سنت پیامبر، امام علی (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484385>

